

Sygn. akt IX U 710/19 **Wyrok w brzmieniu po sprostowaniu**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2019 r.

**Sąd Okręgowy** \_\_\_\_\_ w Gliwicach Wydział IX

**Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych** Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Iwona Nowak
Protokolant:	St. sekretarz sądowy Wioleta Potrząsaj

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania **L. W. (O.-W.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale ./.

o umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne

i Fundusz Pracy

na skutek odwołania **L. W. (O.-W.)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 9 kwietnia 2019r. Znak(...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż ustala, że umorzeniu na podstawie umowy abolicyjnej będą podlegały należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy w wysokości podanej w decyzji z dnia 9 kwietnia 2019r.

łącznie z opłatą dodatkową w wysokości 5.000,00 zł (pięć tysięcy złotych 00/100).

Sędzia

Sygn. akt IX U 710/19

## UZASADNIENIE

Decyzją z 9 kwietnia 2019r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie art. 83a ust. 1 ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zmienił decyzję nr (...) z 14.12.2017r., wydaną wobec L. W., w części dotyczącej prawidłowego określenia wysokości należności z tytułu opłaty dodatkowej na ubezpieczenia społeczne, które będą podlegały umorzeniu na podstawie ustawy z 09.11.2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność w ten sposób, że określił należności

z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy na 15.01.2015r., które będą podlegały umorzeniu.

L. W. wniosła odwołanie od tej decyzji domagając się utrzymania w mocy decyzji z 14.12.2017r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Wskazał, że w załączniku nr 19, przygotowanym na potrzeby decyzji z 14.12.2017r., nieprawidłowo, do należności podlegających umorzeniu, włączono opłatę dodatkową w wysokości 5 tyś. zł. W związku z błędnym wskazaniem opłaty dodatkowej jako należności podlegających umorzeniu zaszła konieczność zmiany decyzji określającej umorzenie należności.

***Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:***

Odwołująca, prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, (...) złożyła w organie rentowym wniosek o umorzenie nieopłaconych należności składkowych za okres objęty ustawą z 09.11.2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (tzw. ustawa abolicyjna).

Decyzją z 15.09.2016r. organ rentowy określił warunki umorzenia należności.

W związku z ponownym rozliczeniem konta, decyzją z 14.12.2017r. organ rentowy zmienił decyzję z 15.09.2016r. W pkt I decyzji, określił, iż według stanu na dzień 15.01.2015r. umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od 12/1999 do 02/2000, od 07/2001 do 04/2002, 09/2004, 11/2006 i 05/2007 w łącznej kwocie 9.815,92zł, w tym opłata dodatkowa w wysokości 5.000,00zł,

- ubezpieczenie zdrowotne za okres od 09/2001 do 12/2001, od 02/2002 do 04/2002 i 05/2007 w łącznej kwocie 377,85zł,

- Fundusz Pracy za okres 11/2001 do 01/2002, od 03/2002 do 04/2002 i 09/2004 w łącznej kwocie 295,34zł.

Od tej decyzji L. W. nie wnosila odwołania.

Po ponownej analizie organ rentowy zauważył, że w decyzji z 14.12.2017r. błędnie wskazano opłatę dodatkową jako należność podlegającą umorzeniu.

W tej sytuacji organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 09.04.2019r. wyłączając z należności, które będą podlegały umorzeniu, opłatę dodatkową w wysokości 5.000,00zł. W pkt I decyzji, organ rentowy określił, iż według stanu na 15.01.2015r. umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od 01/2000 do 02/2000, od 07/2001 do 04/2002, 09/2004, 11/2006 i 05/2007 w łącznej kwocie 4.815,92zł,

- ubezpieczenie zdrowotne za okres od 09/2001 do 12/2001, od 02/2002 do 04/2002 i 05/2007 w łącznej kwocie 377,85zł,

- Fundusz Pracy za okres 11/2001 do 01/2002, od 03/2002 do 04/2002 i 09/2004 w łącznej kwocie 295,34zł.

Opłata dodatkowa w wysokości 5.000,00zł została wymierzona odwołującej decyzją organu rentowego z 25.09.2000r. w związku z nieopłacaniem składek na ubezpieczenie społeczne od 01/1999 do 12/1999 – konto wykazywało 24.290,64zł zadłużenia. Opłata dodatkowa nie uległa przedawnieniu, jest objęta tytułem wykonawczym (...).

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, pisma organu rentowego z 14.06.2019r. (k.19 a.s.) i dane z nich wynikające Sąd uznał za wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy.

***Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:***

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.1 ust.1 ustawy z dnia 09.11.2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012r., poz.1551) osobie, która w okresie od dnia 01.01.1999r. do dnia 28.02.2009r. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności, to jest na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych, działalności twórczej lub artystycznej bądź działalności w zakresie wolnego zawodu albo jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub wspólnik spółki jawnej, komandytowej albo partnerskiej, umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za powyższy okres.

Stosownie do art.1 ust.6 ww. ustawy umorzenie należności o jakich mowa powyżej skutkuje umorzeniem składek na ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za ten sam okres.

Spór w niniejszej sprawie polegał na ustaleniu, czy organ rentowy zasadnie wyłączył w zaskarżonej decyzji opłatę dodatkową z należności podlegających umorzeniu.

Zdaniem Sądu w świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego należy uznać, że zaskarżona decyzja organu rentowego jest błędna w zakresie wyłączenia opłaty dodatkowej.

Organ rentowy jak twierdzi omyłkowo włączył opłatę dodatkową do należności podlegających umorzeniu w decyzji z 14.12.2017r. Jednakże decyzja ta jest decyzją ostateczną i obecnie organ rentowy nie może dowolnie zmieniać jej treści. Organ rentowy wskazuje za podstawę prawną zmiany tej decyzji art.83a ust. 1 ustaw z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (DZ.U z 2019r. poz. 300 ze zm.), zgodnie z którym prawo lub zobowiązanie stwierdzone decyzją ostateczną Zakładu ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie.

Zatem, by organ rentowy mógł zmienić decyzję z 14.12.2017r. musiałby wykazać, że po uprawomocnieniu się tej decyzji przedłożone zostały nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności. Niewątpliwie jednak w niniejszej sprawie takie przesłanki nie zachodzą, gdyż o opłacie dodatkowej wiedział przy wdawaniu decyzji z 14.12.2017r., opłata ta jest objęta tytułem wykonawczym, a stwierdzenie w dacie późniejszej, iż opłata dodatkowa została błędnie zaliczona do należności podlegających umorzeniu nie stanowi „nowej okoliczności” w rozumieniu powołanego przepisu art. 83a ust.1.

Za takim przyjęciem przemawia treść powołanego przepisu art. 83a oraz stanowisko orzecznictwa sądowego, które tut. Sąd w pełni podziela.

I tak Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z 31.03.2016r., III AUa 332/16 (LEX nr 2031174) wskazał, że zgodnie z treścią art. 83a ust. 1 u.s.u.s. prawo lub zobowiązanie stwierdzone decyzją ostateczną Zakładu ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie. Nowe okoliczności faktyczne, o których mowa w powołanym przepisie, dotyczą tylko tych nowo odkrytych dowodów, czy też okoliczności, które po raz pierwszy zostały zgłoszone w postępowaniu, a więc takich, o których organ nie wiedział bez względu na przyczyny braku tej wiedzy. Nowej okoliczności nie stanowi odmienna niż w pierwotnym postępowaniu ocena znanych wówczas temu organowi okoliczności. O istotności nowych okoliczności faktycznych i nowych dowodów można mówić tylko wtedy, jeżeli dotyczą one przedmiotu sprawy i mają wpływ na zmianę treści decyzji w kwestiach zasadniczych, co oznacza, że w sprawie mogłaby zapaść decyzja co do istoty odmienna od dotychczasowej.

Dodać należy, że zgodnie z treścią art. 83a ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych decyzje ostateczne Zakładu, od których nie zostało wniesione odwołanie do właściwego sądu, mogą być z urzędu przez Zakład uchylone, zmienione lub unieważnione, na zasadach określonych w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego.

W niniejszej sprawie zastosowanie w tej sytuacji miałby art. 155 kpa.

Zgodnie z treścią art. 155 kpa decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony; przepis art. 154 § 2 stosuje się odpowiednio.

Niewątpliwie nie zostały spełnione przesłanki wynikające z art. 155 kpa, gdyż nie było zgody stronu, tj. odwołującej, na zmianę decyzji z 14.12.2017r.

W tej sytuacji, mając na uwadze ustalony stan faktyczny, odwołanie należy uwzględnić i włączyć do treści zaskarżonej decyzji z 19.04.2019r. opłatę dodatkową w wysokości 5.000,00zł jako należność podlegającą umorzeniu, tj. jak w decyzji poprzedniej z 14.12.2017r.

Natomiast zmiana decyzji z 14.12.2017r. w pozostałym zakresie, tj. w zakresie wyłączenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za 12/1999r. była prawidłowa, gdyż składki te uległy przedawnieniu.

W konsekwencji powyższego stanowiska Sąd z mocy art. 477<sup>14</sup>§ 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku.

sędzia Iwona Nowak